

Karácsonyi prédikáció - 2023 dec 24 Karácsony (szerkesztett változat)

Lectio: Lukács 2: 1-20.--K.T. Kegyelemből és hit által ma azért gyűlhattünk össze mintegy ötvenen e zwollei templomban, mert a szívünkkel látjuk a világtörténelemet formáló hely felett megálló **égitestet**, amelyről Bálám próféta jövendölt: " *Csillag származik Jákóbból* és királyi pálcá támad Izraelből" (IV. Móz. 24,17.) --- Lélekben halljuk a pásztorokat bátorító angyali szózatot, az **Örök Textust**, amely mindaddig **vígasztal**, ameddig ember él az Isten földjén: "Ne féljete, mert íme, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme léssen. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában." /Lk.2:1011/

Testvéreim, amikor az angyalok megjelentek a **betlehemi mezőn**, akkor is tele volt a föld jajszóval, sok bajjal és szenvedéssel, de az angyalokat nem zavarta a problémák sokasága, és a fegyverek zajának ellenében ujjongva adták tudtul a boldog karácsonyi üzenetet. Az angyalokat ma sem zavarja az öt földrészen dúló háború, a karácsonyi üzenet ma is kibeszélhetetlen boldog örömhírt hoz. **Ismerős és ismeretlen atyámfia**: benned van a hiba, ha mégsem tudsz örülni neki, az Örök Igének, amely testté lett miérettünk! / **1Jn 1,1**./ Ünneplő vagy gyászoló testvérem: te életedben és halálodban ennek az isteni gyermeknek a tulajdona vagy, érdemes tehát **elmélyedni az üdvtörténetben**, mert az nem a kiüresedett fogalmak gyűjteménye, sem a népek szánt ópium, ahogyan néhány bukott és véreskező ateista állította. / A vallás a nép ópiuma. Karl Marx aláírásával angol nyelven: "Religion is the opium of the masses." --- „A vallás ópium a nép számára. A vallás a szellemi pálinka egy neme, amelybe a tőkés rabszolgái belefójtják emberi mivoltukat, csak valamelyest is emberi létre való igényeiket.” – Lenin (Novaja Zsizny, 28. szám, 1905 december 3.) /

A Szentírás számunkra a földi élet összetevőinek a zsinórmértéke, tanítás az örök életre, ahol az idvezült lelkek társaságában együtt leszünk a csodálatos angyalokkal.

. --**K.T.** Mióta Krisztus megszületett, ritkán volt a karácsonyi igehirdetés nehezebb helyzetben, mint ma, a 2023 esztendő karácsonyán. A világesemények nyomán és a pusztítások láttára most nagyon sok emberben kezd inogni a karácsonyi evangélium hitele. Hogyne, mikor olyan égbekiáltó ellentét van a boldog karácsonyi üzenet és a szomorú valóság között. Megrendülten olvastam, hogy még lelkészek is azt tanácsolták egymásnak egy újságban, hogy a liturgiából hagyják ki az ősi himnuszokat, mert nincs aktualitása a békének.....Békesség, földön az embernek... Vrede op aarde..? Hát csak azért is kántáljunk az itt ünneplő bethlehemes gyermekeinkkel együtt a békéről, a bűneink váltságáról, meg attól, hogy mindezért: „Dicsőség, dicsőség Istennek!!!!” --- Legyünk a Bethlehemből hazatérő pásztorokkal békekövetek, akik azt hirdetik, hogy a Szabadító elközelgetett!

II

Atyámfiai! Ha a földi eseményekre tekintünk, lehetetlen észre nem vennünk, hogy az emberek sátáni cselekedetei miatt Isten haragjának a búsulása van most ezen a földön; ha pedig a betlehemi jászolra tekintünk, lehetetlen meg nem értenünk a karácsonyi evangéliumot, amelyik Isten örök, végtelen szeretetének a kiáradását hirdeti a földön. Azért van ma nehéz helyzetben a karácsonyi igehirdetés, mert Isten szeretet-üzenetét kell tolmácsolnia a megriadt és a hirtelen halállal együttélő emberiségnek.

Sok ember előtt nagyképűségnek látszik a mai ünneplés: hát volt értelme annak, hogy az Isten személyesen megjelenjék a földön, ha 2023 év után is még így néz ki ez a világ? Bethlehemben katonák, földi pokol Gázában és Ukrajnában és még hány helyen, csak azokat

nem válogatják be a tévé esti műsorába, mert a félreeső harcmezőkön nincs, vagy még nincsen nagy érdekeltsége a fegyvergyáraknak vagy a ritka fémeket bányászó társaságoknak. Másfelől pedig a csak ebben az életben reménykedők a telefonjaikkal belelopják egy csomó lélekbe a csendes vagy hangos vádat az Isten ellen, a karácsony ellen és a húsvét ellen: vádolják Krisztust, hogy ímé, nem volt elég ereje megváltani a világot!!!!!!

Villámként járjon át bennünket tiltakozásképpen az Ige: ne ítéljünk az Isten jósága fölött, mert Ő ítél most felettünk! Ne vádoljuk a karácsonyt, mert a karácsony vádol most bennünket: hiszen Krisztus eljött az övéi közé, de az övéi nem fogadták be Őt! **/Jn.1:11/** Az Isten igazán megtett mindent, ami rajta állott: eljött közénk, bezugorodott egy emberi testbe, végigjárta itt a földön, közöttünk az utat. Utánunk jött, tékozló fiakért és leányokért, megszólított, elmondta, hogy az Isten visszavár bennünket, megbocsát; unszolt, hogy induljunk el vele és utána, Ő visszavezet bennünket az Édesatyánkhoz, Ő visszahelyez bennünket a bűneset előtti szent és ártatlan állapotunkba.

Testvéreim, azért, hogy mindez a drága ajánlat ne maradjon csak szó, hanem konkrét valósággá váljék számunkra: a Krisztus Jézus 33 éves korában magára vette bűneinkért a büntetést, eltűrte, hogy isteni dicsőségtől sugárzó fejére töviskoronát nyomjanak, szent testéről a ruhát leráncigálják, ártatlan lényét kigúnyolják és megkorbácsolják, áldást osztó gyógyító kezét átszőgezzék, gonosztevőként kivégezzék. Mindez azért, hogy ne csak szóval mondja, hanem véres tettekkel is bebizonyítsa, hogy az Isten szeret, nem haragszik, megbocsátott, hogy szabad az út visszafelé, az Atyához.

Ezért jött Jézus, ezen ujjongunk karácsonykor, és amiért jött, azt maradék nélkül, tökéletesen el is intézte! Hamis tehát a vád a karácsony és a húsvét ellen! Ha rajtunk múlik, akkor embertársainknak inkább a pásztorok kételkedésmentes egyszerűségét és az örvendező, jó hírt hozó és vivő lelkületét példázzuk!

III

Szeretett Testvéreim! Idéztük már az örök textus: "**Ne féljete, mert ímé, hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.**" /Lk.2:1011/

Lelkipásztoroként, egyházunk megbízott szolgájaként ma este el kell mondjam, hogy miként választott engem evangélistának ez a textus, jóllehet ez fordítva történik. Pár napja urki énekesek daloltak az idősek karácsonyi ünnepélyén, pár órával később magammal vittem az éneket egy fiatal testvérünk betegágyához, aztán a szemem elé került egy negyven évvel ezelőtt írott karácsonyi igemagyarázatom a csaeszeszkánus világ emlékeivel. Az államfő imádtatta magát, nép- és állatszámhámlátásokat tartott, alig lehetett utazni és vendéget sem igen lehetett fogadni a házukba. Közben a szkornicsesti templomban szentképet festetett magáról mert ott született, és a bölcsködő mondásait isteni igékként idéztette az útszéli pléhtáblákon. Szóval vallásszerűen imádtatta magát, mint Augustus császár, Krisztus Urunk születésekor. Augustus császár neve felségest jelent, szent volt és sérthetetlen., isten fiának is nevezte magát és főpapnak, pontifex maximusnak.

Probálták elhíttetni a világgal, hogy ők nemcsak a világnak, hanem az időknek is az urai... Mindkettőnek a pogány bőszenése azt az esetet tükrözi, ami arról szól, hogy az egyház üllőjén sok kalapács elkopott már.../Kálvin: Theatrum mundi..versus: "*theatrum gloriae*

Dei."../ Egészen biztos, hogy a mai nagymellényes országvezetők is csak mellékszereplők a világ színpadán...

Az akkori romániai kiszolgáltatottságban, a déli sötétségben a szomorú helyzetből való megváltást jelentette ez az Ige, midőn hozzáolvastuk az ésaiási jövendölést, hogy a halál árnyékának a völgyében a nép lát majd nagy világosságot. /**És. 9: 2**/

Testvéreim, akkor is, most is, folyamatosan hirdetjük: a történelem legfontosabb dátuma és ideje Krisztushoz fűződik, Isten határozza meg a születések óráját az idők teljességében /**Gal. 4:4**/---- Igaz tehát az Isten időbeli döntéséről és a szent szeretetéről szóló karácsonyi üzenet, de mit tehet még az Isten akkor, amikor az ember belenéz a naptárába és azt mondja hogy foglalt, vagy bedugja a fülét, ha szól hozzá, elfordítja a tekintetét, ha közeledik feléje, és elzárkózik előle, ha bebocsátást kér nála az Úr?! A vízbefuló ne utasítsa el a mentőövet, ha élni akar... A mentőövet karácsonyi bölcsőként is láthatjuk, íródjon be ez a kép a szemünk világába!!!

Ünneplő atyámfiai, boldog az az ember, aki úgy tud és úgy mer hinni, mint ahogyan Lukács írta. Isten ember iránti szeretete ma is ragyog Krisztusban, élhetünk vele az úrvacsorában, ahol végül nem is az a fontos, amit látunk, hanem az, hogy Isten maga jött közel hozzánk.

Ne felejtsük, hogy a nagy fény tüze nem emésztette meg a pásztorokat, hanem megbátorította! Úgy ahogy Jézus Krisztus szelíd tekintete elűzi életünkben a sötétséget. Imadjuk őt azért, mint a hű pásztorok! Ámen.

Hermán M. János prédikációja, mely elhangzott Zwilléban, 2023. december 24-én